

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פו.

מסורת הש"ס

(א) גירס' הערוך מרד סמלון
במסובלי רחומי פ'
מחרוזת של שומין שאין טמנין
ככלי. (ב) [לפול מד:]
(ג) קדושין דף טו. לפי דף נא.
לקמן קג: (ד) שבת דף לא:
כחובות דף לא. מנהדרין דף
טב. [ומסמחא בייק פייט].

הגהות הב"ח

(ה) רשכ"ם ד"ס פירקן וס' לקמן דמדידת כל הסוד תפסנא: (ב) ד"ה ומדלנו וס' דקס רשות לוקח קודם מדידה: (ג) ד"ה לנדרין וס' דנחמא ליה טפי:

מוסף רש"י

[illegible]

פירקן. צין מוכר צין לוקח והכניסן לרשותו דיש מלן הגהה גרשות לוקח יט מלן חילוק. ואצ"ג דלמניה נצק הכנה לא קנה משום דלא פספק אלא למי פסק בזה הכי דקניה ליה רשותה שמומין זו הלכך פסקי אחריו כן ואצ"ס דלא מדד קניה ליה רשותה ואין יכול לחזור אפסי

קודם מדידה דנשעת פיסוק קניה ליה רשותה ואין כליו של מוכר מעכב עליו אלמא כלי לא חשיב מונמיה דקניה נמי לא מעכב דעתן (פד:) משן ולא מדד קנה דהואלי ופסק דמיט על כולן מדידה גלי מילתא בעלמא היא ולא דמי לסיכא דלא מוכר לו אלף כור אחד דאמרי (פד:) (פד:) (פד:) דמלוק הכור מעכב ויטל לחזור לו אפילו נכסא אחרות דהם מעכבא מדידה דלא קניה רשותה אלמא מאי דרזין ליה: **מדד עד שלא פספק לא קנה.** יחולין לחזור קודם פספקו קנה דא משפיק קנה. ואי דמפרשי פירקן והכניסן לתוך ביתו היינו משיכה והא דקמי פסק עד שאלא מדד אין שניין יחולין לחזור ומוקי לה כפסקא קודם פספקו וקני במשיכה שאלא פיסוק וטעות הוא ביד דא"כ הכי יליף מיניה דכליו של מוכר לא מעכב קניה דלשון לוקח דלמא הא דקנה לוקח גרשות לוקח קניה רשותו היא אלמא משום משיכה: **ומדליו של מוכר כרשות לוקח לא קנה.** מוכר בלומר שאלין כליו של מוכר מעכב עד רשות הלוקח לקנות לוקח דקמי פירקן ופסק קנה דקנה רשות (ו) קודם שקיין של מוכר ויפין דקנה רשות לוקח לגטל כליו של מוכר והלוקח מרשות מוכר לא שקיין של מוכר כליו דלוקח נגמי גרשות מוכר ינטל הרשות את הכלי של לוקח שלא להניחו מחזקה ההוכר שמוחק בזה עד עתה: **כפסק.** האי פירקן היינו שפירקן: **לא פסקין** מן השקין לקרקע ביתו של לוקח דליכא כליו דמוכר והלכך קניה ליה ללוקח רשות: **איכא רבא.** דאיהו אמר האי מ"ש: **פירקן הפני.** דמשמע כמות שהי מונמיה של לוקח דליכא כליו דמוכר והלכך קניה ליה ללוקח רשות: **איכא רבא.** דאיהו אמר האי מ"ש: **פירקן**

התבטלות כן פירקו: **במסאלי דומי**. חבילות שומים דליכא שיקי
שקובי עליו מוכר למכרן לו דקדמי ברייחא לעיל [פסח]: **לא מסאלי**
דמל בדימיון שרי אין דמיין קטיון: **הס דמלי** איז. מוכר ויז
יחזל ויכניענא לן כסחא: **מן הס**. צפ"ק דקדושי: **שי** איז
שיי מוכר לך או נהוג לך ומכר לו את השער: **ובחוסק**. נעל וגדר ופי
נעל נעל: **במשכס**. שמוקב לרשותו או לרשות שיש לו חלק בן גנון
וובל דבר דמשהגביה היחש ברשותו אפי' בלא משיכא. **כן נראה** לי
שדרן לגביה. דברים קלים: **גנוב בים שפס**. והואל לרשות הדברים
רשעים ביחד: **שכר נחייב בגניב**. משעת הגנבה דהגנבה בכל
המאס רשעה ליכא ולא קיי ליה אלץ שפירי רשות שישמשה לרשות: **פסור**
המאס רשעה אחת אחת מחייבו ופי' אלץ שפירי שמי רשעים ומ
קריה ומחייב פקולה. ומכחכות פכרל מלי נעמתי [אם]: פריקן
ומוקמין לה כשליק ידו למטה מג' וקבלה ידו של אדם חשונה
[אסור] ונגיבה בלין כחוד וכן קרייה לאו מוס הבנבה היא
ליה הם צדיק רשות הדברים לעלין גניבה מיקנא קיי ולעלין שבת
היזי או לאו משום אשור שבת הוא קיי ליה במשיכה גנון אם היא
דמים קטן הוא וממה על פירון זה ואמר ליה אלץ נמי מימנא ק
לימנא קלימנא לך. כים גדול מאלו קיי שיעות הגנבה נכמה וכן
אלמא מייז דבר הנכסה. דבר אלץ ללדון קסני. עז שגיבניה
דעמי רחמי לו דהוא מלי' לתרוי' הכא במיזי דבר שמיכה עסקין
דבר ופי' צעי במשיכה ליקי דהא אורחיה במשיכה אלץ דיעחא ו
ממשיכה ומשיכה ואחריו לרנא בהמה דקה קעיתא משיכה כלומר
רני שמעון וי' חלל בהבנבה אלץ הגנבה עדיפא במשיכה דהא

כרצונה ומושכן וכהוא סיירי היה מגור ויוצא: ח"ש ברשות מוכר לא קנה. דמשמע אפי' מידי דב רב נתחנן לצדדין סתמי. האי דקאמר עד שיגביהנה במידי דבר

ומדבלין ש' מוכר בשרות לוקח לא קנה בו. וא"ת מנא ליה דמתורת רשותו קנה לנאף מתורת משיכה קנה דהא דמשיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש לעיל ו"ל דהכא דייק דמתורת רשותו קנה דמשיכה לעיל בקונסין הוא לנכסין לתוך ביתו משמע בין מוכר בין לוקח וא"ת מנא ליה פירקן נמי כיון שהנכסין ליקני לנכסין אבא רשות לוקח ואור"י דדוקא כלי הוא דנכסין אבא רשותא אבא בניהם ה'.

אבל דברים שדרגן בהגבהה אלא נקנים אלא בהגבהה. והא דפריך במי שמת (למקן דף קנא). ודין מלוואה ששטרי וזה לא משך ונבין לומר שהיה כל כך הרבה שטרות שלא היה דרך להגביהם אלא לאו דוקא נקט משאן אלא כלומר והא לאו הגביה: **הא** דבר ההבאה הוא בו' לא פריך להאי לישראל דמשני גרים אלו נעדרות (מבואה דף לא): כשצריך ידו למטעם נאן וקבלה דלא קנה מטעם אלא מטעם אלא מטעם חצר וידו מחזרו אלא להחזק לישראל דהשת דקני משום משיב פריך וא"ל והיכי ק"ל דמיידי גרים דבר ההגבהה הוא א"כ היכי מחייב לענין שבת אלא אין דרך הולאה נכון מדדיק גרים אלו נעדרות (ספ) אי חזונוי אין דרך הולאה בכך אלא בחליץ יש לומר דאם גרים שדרגן הולאה נאן לענין שבת ואפי' הכי לענין קנין אין נקנין אלא ההגבהה שדרגן להגביה אי נמי במגרי דרך מחסרת דהוי דרך הולאה אי נמי הוה ליה למיגר ולישטעמי: **לצדדין** קתני. מימה לנשכ"א אלא לאו מוקי לה כללים שאין דרךן להגביה שגם הם נקנין בהגבהה כדשמענו לעיל דלוקמינן במדי דבעי מיחסא וקמי' הגויז כיס בשבת חייב שכר נחמיז בגביהה דהיינו ההגבהה: אטו

שיבה קני ליה אמר רב נחמן בר יצחק לצדדין
גבהה בהגבהה מידי דבר משיכה במשיכה
ת"ש

מכדי פירקן קאני. שהנחנו בשרות לוקח וקני ליה רשות מרד
עצמית. דמי ימר שיתקיים המכר שמה המוכר יעלה בדמיהן והלוקח
י את רובו שיקנה לך כלך דכמאן דמושל ליה מקום הנחת כליו
וכולו. שיימין לעולם: **בכסף.** במתן מעות: **בשטר.** אם כתב לו
כסף הוא. והסם וקאפיון (ט) יליף טעמא מקראי: **לשם אחריות.**
ומתא וחרת האחריות. וכל שכן בהגבחה וההגבחה קונה בכל מקום
לכא שמעא. דלקמיה האי לא שט: **שאין דרכן להגביה.** שבנדין:
חייבי. בתשלומין דליכא למימר קם ליה בדבריה מוניה דליכא הכא שמי
אין קונה ואקסור שבת ליה עד שעת הוצאה: **הים מנדר.** בקרקע
מן השלומין דקסור ליה בדבריה מוניה וכמידי דר רשומי (דברים ט)
[: **שהרי איסור שבת וחובו גביה כאין כאלה.** דבשעת הוצאת חוב
מיה להיכא אז לרשות הרבים איסור שבת איכא איסור גביה ליה
כד' על ד' וקאני ליה ולא בטלה לגבי רה"ר לגבי קנייה ויש כאן
א שמועה לתוך ידו שהרי ידו מסוכנת בתוך ג' דבריה. ואית דמקי
א רשות הרבים כרבי אליעזר: **אז כים דבר בגבחה הוא.** ואשית
ר ויואל בתול: **אמר ליה במינסא.** קה השינו סתם. וסבור רב אלע
ינא לך דלע"ז דליכא ביה מימנא דרבו להגביו הוא: **א"ל דמיו**
בתלמי הגהה דרבו וקני מ"ס: או ע"ז שיואלנס. הינו ממשיכה:
דבר כל הוא לו ע"ז שיואלנס אז דבר כדכ הוא. ולפי עניות
לכך אי בעי בהגבחה ליקני דהגבחה עדיפא ממשיכה וקונה בכל
מי לאורוי דין מרייכו דמדי' דבר הגבחה בהגבחה ולא במשיכה
דף (ה): **אמר דר מאיר במה גסה במסירה והדקה בהגבחה ולא**
במשיכה ובגמלא [שם] אמר רב אחריס וזו חו' במשיכה ואמר רב
פילו [מקא] לרבי שמעון בנהגה ולא במשיכה דמפרשי האם:

השיכה לא קנה עד שיגבילהה או עד שיוציאנה מרשותו אפי' מידי דבר הנכבה משמע דקנה במשיכה ולא בר משיכה ודחתי עד שיוציאנה מיירי במידי דבר משיכה הוא ולא בר הנכבה;

עין משפט
נר מצוה

צא א מיי פ"ד מהל'
מהרה לה' יצא פתח פתח
פנ עושי' ח"ת ס' ר ספיק'
:1
צד ב ג מיי שס ה' א ב
עושי' שס ספיק' ג:
צד ד מיי שס פ"א הלל'
נ קמח שס עושי' ח"ת
ס' קל ספיק' א:
צד ה ו מיי שס פ"ג הלל'
א ד שס פתח שס עושי'
ח"ת ס' קלח ספיק' א:
צד ז ח מיי פ"ג מהל'
גניח ה' ב עושי'
ח"ת ס' שאל:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דג"ל אפי"ג דלא חדר שפירין הן כי אין תופיל לו כלום שיהא יכול לחזור בו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones